

Landskap: Småland. Upptecknat av: A. A. L. - B. S.
 Härad: Sunnerbo. Adress: Lund.
 Socken: Angelstad. Berättat av Lundahl.
 Uppteckningsår: 1934. Född år 1876. i Angelstad.

Uppteckningen rör	Den största gäddan i Bolmen,	1
	Den största ålen i Bolmen,	2
	Gäddan och snusdosan,	3
	En stor ål,	4
	Hur håven skall användas,	5
	Petter i Norret och hans pojkar,	6
	Petter i Norret och Isak i Hedenstorp,	7
	Anders Petter i Östenstorp bordsbön,	10
	Abraham i Rya och prästen i Pjätteryd,	9
	P. rosten Blom och hans bagge,	11
	Slakthistorier,	13
	Bortbytingen i Ryssby,	15
	Pinnekulla troll,	16
	Trollet, som stal vört,	17
	Tomtarna och Kladda le,	18
	Tomtarna vid Bolmstad,	19
	Gastarna på Gungelta ma'ar,	20
	Tussen vid Halmstadsvägen,	21
	Påskakärringarna,	22
	Maran,	23
	Årsgång,	24
	Gastakramad,	25
	Medel för Magvärk,	26
	Medel för villbarjaskott,	27
	Medel för sår,	28-29
	Medel för sår,	

Reg. forts. å
nästa sid.

Skriv endast på denna sida!

36 sid.

forts.

4551

Uppteckningen rör:	Medel mot fallandesjuka.	30
	Medel mot skärvan.	31
	Medel mot stolsteg.	32
	Medel mot matale'an	33
	Medel mot gulsjukan.	34
	Medel för att väcka kärlek.	35
	Medel att förgöra åker och säd.	36

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4551

Den största gäddan i Bolmen.LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

"I Bolmen finns en gädda, som är så stor, att den har huvudet vid Norrenäsa udde och stjärten vid Hagalund. Någon gång har hon synts, och då har man sett, att hon har en stor videbuske i huvudet. En fiskare skulle en gång ta henne. Han satte då en kalvakropp på en argestång och band fast den vid en flottlina. Gäddan nappade också, men fiskaren orkade inte själv dra upp en sådan koloss utan band flottlinan omkring Barabo basta och gick efter hjälp. När de kommo tillbaka, låg bastan och flöt ute i sjön. Gäddan kunde de inte ta upp. Hon ligger där ute än."

Den största ålen i Bolmen.

4551

" Runt kring Bolmsö ligger en stor ål. Det är den största i sjön. Där ligger ^{- en} den stilla, men ingen har kunnat taga den. Bolmsö är över tre mil i omkrets."

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-

ARKIV

2

4551
Gäddan och snusdosan.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

" Det var en gång en fiskare, som hade en drängpojke hos sig. De skulle en morgon ut på Bolmen och vitja en rev. Hur det nu var, så råkade fiskaren tappa sin snusdosa i sjön, och det var Göteborgs-snus i den. Förgäves letade de efter snusdosan, men de kunde inte hitta den. Tiden gick, och fiskaren dog. Drängen, som vid den tiden, då dosan tappades, var 15 år, hade nu nått de 70. Han var en dag ute och tog upp rev och fick då en djävrans gädda te å va stor. Å tänka sej, när han sprättade opp gäddan, låg där en snusdosa i'na. Då va den gamle fiskarens snusdosa, och den var lika fin, och snuset, som va i'na, va fullt ^{och} användbart."

En stor ål. 4551

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

"Jag fick en gång - ja, då va på hösten 1909 - en
djävrans store ål. Han gick förstås för mig. Men jag såg, hur han
satte opp gapet över vattnet, å ja ljuger inte, om ja säger, att då
va tre gånger så stort som ett ~~ka~~ luvagap. Jaha, då här ä dagsens
sanning."

4

4551
Hur håven skall användas.

"När en ska ta ål mä håven, ska en ta den från stjär-
ten. Gäddan ska man ta från huvudet. Försöker man sticka håven
under huvudet på ålen, bara backar den!"

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5

"Dä var en gubbe i Näglinge, som hette Petteri Norret. Han var så snål, så när pojkarna hansas skulle äta, höll han fram sovelbiten mä fingertopparna, å så fick pojkarna bita av det stöcket, som sköt fram. En av hans pojkar bet en gång te honom i tummen. Men för han gjorde det, skrev gubben av 500 riksdaler å arvet, som pojken gick miste om.

Petter i Norret och hansas pojkar skulle en gång dra not i Kösen. Petter ba te Gud, att han skulle ge dem sovel, så att det räckte. Som de dro, kände de, hur det på en gång blev så djävrans tungt. De slet och kånkade, och te slut, då noten närmade sig land, fick de se ett par hovar, som stack ur vattnet. Då skrek Petter: "Faen har kommit i noten. Rädden er pojkar. Jag ä gammal, så mä me får dä gå, som dä vill." Då pojkarna inte töckte, att det var så farligt, lugnade de sig och tog reda på, vad det var. Då var det bara en gammal häst, som förra vintren gåttner sig i Kösen. Den gamle hästen kunde ge dem sovel, så det räckte en bit. "

1.

Petter i Norret och Isak i Hedenstorp.

4551

" Isak i Hedenstorp och Petteri Norret va de snålaste gubbarna i hela Angelstad. Isak va så rädd å ekonomisk, så när hansas hera satt på stånken å sket, så hade han sagt te dom, att de skulle strö smöle på skiten, så att skaterna inte kom å åt opp den utan man kunde använda den te gössel. På den tien had e man inte nåra avträden utan man sket på en pinne.

Petter i Norret och Isak i Hedenstorp träffades en gång i Angelstads kyrka, och de kom överens om, att Isak skulle lära Petter att spara. De gick hem te Petter och resonerade om saken. Där kom de överens om, att de skulle äta potäterna med skalen på. Ett sillahuvud skulle hänga i taket, å dä kunde de ibland få slicka på, annars var det onödigt att använda sovel. Under det de suttobdär och pratade, började det att skumna, och ljus tändes. Då sa Petter, att dä va onödit att bränna ljus. Dä kunde en gott spara. Å så släckte de ljuset. Bäst det var, började Petter kravla och prassla med byxorna. "Va håken gör du mä böxorna," sa Isak. "Jo," sa Petter, "Harren har gett en skinn, så dä kostar inget att slita på. Men böxorna kostar pengar." Då

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7

4551

2.

reste Isak i Hedenstorp sig upp, talade och sade: "Å här sitter jag
å sa lära dej å spara. Då sulle allt håken göra." Och gick han
hem till Hedens torp."

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8

Abraham i Rya och prästen i Pjätteryd.

4551

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

9

"Abraham i Rya tjänade hos en präst i Pjätteryd. Det hände en gång, att Abraham ville gå ut å roa sig. När Abraham frågte prästen om lov, svarade han: "Ja, det kan du väl få, men jag vill följa med." Prästen och Abraham gick te stu'an, där dä va dansegille. Dä va en lågstuga, å när de kom fram, sa prästen te Abraham, att de först skulle titta in genom fönstret och se, vad de gjorde. När Abraham skulle titta in, la prästen först en flik av sin kappa på marken, och Abraham trampade på den. Då han nu tittade in, såg han, hur hornpelle låg mitt på golvet, och alla de andra dansade runt honom. När Abraham sett det, ville han inte gå in utan följade med hem, och sedan dess har han aldrig varit med om något dansgille mer."

*Samalund
Pjätteryd
Angeltstad
1934*

*1925. 11. 11. R. P.
Barnas Rundahl
Född i 1876 i Angeltstad*

4551

Anders Petters i Ostenstorp bordsbön.LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10

"Gud, med en nödortftig spis, du oss styrker här i
livet - va ä mett frukostbrö, Bäcka.- Låt oss njuta, vad du givet
- har du gett so'en, Bäcka.- Måttligt ock ditt namn till pris -
Gustav, gå etter tobak- - - Amen."

Emil
Sunnar
Angelstad
17/8 1934

Mynd av Arkh. B. L.
Bor av Rindahl
Jökel 1896. i Angelstad

1.
Prosten Blom och hans bagge.

4551

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

11

"På prosten Bloms tid fanns det en kröppling här i socknen. Han vistades fyra dar på varje gård. De brukade bära honom på ryggen från den ena gården te den andra, å så bar man honom om nätterna, så att folk slipper se den stackarn. En gång skulle man bära honom från Stafsjö te Angelstads kyrkeby. Då va sent om natten då bonnen i Stafsjö gav sig iväg med sin börda. Samma natt hade två tjuvar bestämt sig för att ta en bagge för prosten Blom. En stod vid klockstaplen och väntade, under det den andre gick för att hämta baggen. När nu gubben från Stafsjö kom te Angelstad klockstapel med kröpplingen, så var då fullständigt nermärkt. Tjyven, som stod å väntade, hörde att någon kom å trodde att då var hans kamrat, som kom med baggen. Och gick han fram te gubben, som kom kånkande med sin börda, å så sa han: "Å han fetor?" Gubben, som bar kröpplingen, ble alldeles föreskrämd. Han trodde, att då va hornpelle själv. Och så skrek han: "Om han ä feter eller mager, så i Guds namn ta 'an." Så sprang han å kastade kröpplingen rakt på den andre. Kröpplingen ble alldeles vettskrämd, kan en veta. Ja, han ble så rädder, så han

2. 4551

började springa, han också, han, som aldrig i hela sitt liv kunnat
ta ett steg. Från den stunden var kröpplingen bra."

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

—*—
12

1. 4551
Slakthistorier.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

13

"Man skulle en gång slakta en kalv. Huvudet var avhugget, och benen voro av tagna, och skinnet hade man flått. Därefter skulle man gå in och ta sig en slaktesup. När man så kom tillbaka, stod på benstumparna och åt ut, huvud ur en bötta. Det skulle ha hänt uppe i Angelstads kyrkeby.

Plato var en gång nere i Odesjö och skulle slakta en gris åt en gubbe, som hette Pelle. Som man alltid gjorde förr, hade man tagit in grisen i köket, när man skulle slakta den. Plato och Pelle hade först förfriskat sig grundligt med brännvin, innan de togo itu med slaktet. När de kommo innanför köksdörren med grisen, slet han sig, och de kunde inte hitta den. Kärringen sopade golvet och skakade kvasten, men grisen syntes inte till. Så tredje dag togo de fram en gammal träskostövel, som stått under sängen, och där, längst inne i tåen, hittade de honom. När de nu fått honom upp på tavlan, och Pelle höll, under det att Plato skulle sticka honom, så bågstötte de grisen, så att de inte kunde få dö på honom. Då

4551

2.

stack Pelle tungan i ashålet på grisen och höll den där, tills han dog. När de sen skulle väga grisen, vägde han 4 skålpund te - mä slaktetavlan, och den var av bra virke."

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

14

Wahlund
Timmer
Augusta
1934

4551
Bortbytingen i Ryssby. (Ryssby - B.S.)
Bar Rindahl
född 1876.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

15

"I Ryssby fanns det en gång en bortbyting. Föräldrar-
na misstänkte, att det var en sän, och för att pröva saken brygde de
dricka i ett nötskal. Då sa bortbytingen: " Mycke har ja sett i
min da. Sju gånger har ja sett Ljungby brinna ner. Men aldrig har
ja sett, att man beygger dricka i ett nöt-skal." På så sätt för-
rädde bortbytingen sig. För att bli av med den skulle man låt-
sas kasta in den i ugnen, när man bakade. Gjorde ~~en~~ det, kom troll-
kärringen rusande och sa: " Så hade jag inte tänkt göra med ^{du} eat
barn, som ni gör med mitt." Och så for hon tillbaks till berget
med bortbytingen."

"I Pinnekulla vid Rataryd bodde förr troll. En gumma skulle en gång väva en duk till Berga kyrka. Hon gick till Pinnekulla och sade till trollet: "Jag har tänkt väva en duk till Berga kyrka. Du kanske ville spinna det." Det gjorde trollet, och när bondgumman fick se, hur grannt det var spunnit sade hon: "Du har spunnit så fint, så du får också väva duken." Det gjorde trollkärringen och duken blev alldeles väldigt fin, och den lades på altaret i Berga kyrka. Trollen flyttade sedan från Pinnekulla till Toka hög, för att de tyckte inte om, att folk hade hör. De tappade under flytningen en guldsko till en häst. En gång var de inne på Lien och ville byta bort Gunnel mot en av sina ungar."

Inämland
Linnerbo l: d
Angelstad l: n
Uppst. 1937

Trollet, som stal vört.

4551

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

"En bonde från Ularp hade en gång varit vid kvarnen i Skeen.

När han körde tillbaka och kom i backen vid Marahult, skrek det:

17

"Gå in på det söraste stället i Värset. Å du Stuva, gå hem, för

Kisskusskolma ä dö." När bonden kom till Värset, gick han in på

det söraste stället och sa så, som det hade ropat. Då blev det

liksom en virvelvind i rummet, och dörren flög opp, och det skrek:

"Fy faen, då får jag inte se min man mer." Det var ett troll,

som varit framme och skulle stjäla vört. I hastigheten glömde det

att ta en spann med sig. Den hade dom i Värset sedan länge."

"Kladda le har fått sitt namn av att tomtarna en gång körde därförbi med ett lass hö och råkade tappa en del därav just där. En av tomtarna, som körde, hade då gått in till bonden, som bodde där bredvid, och sagt: "Vi tappade en kladd hö härutanför. Den får du." När bonden på morgonen därefter skulle hämta hökladden, blev det ø lass."

Amil

Lundens arkiv

Angelstad s.m.

1934

Ben. Rundell

j. 1876 i Angelstad

" Mellan Bolmstad och Biskopsvara fanns det förr en åker, som skördades på något mystiskt sätt. Bonden, som sådde och som rådde om åkern, beslöt att ta reda på, vad det kunde vara, och lade sig i försåt en natt, när skören var inne. Det var ljust om natten, och bäst det var, fick han se tre pysslingar komma. Den störste av dem var så hög som en katt. Han hade en kärring och en pojke med sig. De kommo fram till åkern precis där bonden låg, och då sa kär- ringen: "Du lille ska ^{göra bønn} ~~sätta upp~~ och jag ska skära och du, gubbe, ska sätta upp, för bonnen ligger bakom stenen och lurar." Bonden blev snopen och traskade hem. Men sedan dess fick han själv slå sin åker."

/Förr skötte nämligen kvinnorna skäran, Karlarna satte upp kärvarna och småbarnen bundo ihop kärvarna./

"Dä hände en gång, när far körde neråt Hinneryd, att han fick se såna dära ängamålare, som sprang å ljuste på Gungelta ma'ar. När han kom närmare, såg han, hur ängamålarna eller gastarna slogs där ute på måsen. De va mycket mindre än människor, å han töckte först precis, att det va två honnar, som tuskades. När de hade slagits en stund, kom den ene fram tex far å frågte; "Töckte du, att jag fusades bra?" - "Jo, men ge du honom mer," sa far. Då rök de ihop igen, å nu slogs de, så att gnistorna fö yrde. Nu kom han fram te far ige ochsa: "Töckte du, att jag fusade honom bra?" - "Bättre kan du," sa far. Men då sa den lille: "Vänta du, så ska ja fusa också dej." Då satte far fart på hästarna, och det bar iväg av tusan hakar."

Småland
Sunnarbo
Anestad
april 1934

Appl. i. L. B.S.
Hans Lundvall
Född 1876 i Anestad

"Tussen" vid Halmstadsvägen.

4551

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

21

"Det var en gång en bonde, som skulle med ved te Hal^mstad. När han kommit strax intill Hallandsgränsen, stod där en liten tusse vid vägakanten och ropade på honom. Bonden stannade då lasset och undrade då, vad han ville. Jo, han behövde ett ve'aträ te å märka ut rågången. Det tyckte bonden han kunde hjälpa honom med och hoppade av lasset och satte ner ett veaträ på ett ställe, där tusssen pekade. Men nu kunde bonden inte hoppa upp på lasset igen utan det bar iväg utetter hele ~~ryen~~ ryen me lasset, och den lille gav sig inet, förrän hela lasset stod uppra't i en lång rad utetter ryen. Då fick bonden fortsätta sin färd."

" Det hände en gång, att Johan, skräddaren på Planen, var i Värset och sydde en påsk. Under påsken var ju påskakärringarna ute och härjade, och man skulle därför hindra dem på Värset att komma in i stu'an, kan en veta. Spisen fick under inga förhållande eldas, och spjället måste vara löckt, så att de inte kom köranes ner därigenom. Istället eldade man på Värset på en sten och kokade i en örk. Efter kl. 12 dömselonsdag fick inte något hjul gå runt. Man fick inte spinna och inte mala eller köra och elda var särskilt farligt. Påskakärringarna var ogifta, och de foro till Blåkulla självaste påskadan. Valborgsmässoafton försäkrade de sig om samket. Då hände, att en sån dära påskakärring en gång en valborgsmässoafton skulle skaffa sig samket, och hon gick upp på en kulle och ropade: "Så långt ^e ditta rop höres är samket mitt. Allt smör i min bytta." Det var nu några pojkar, som ville skoja med kärringen, och de hade lagt sig i försåt nedanför berget. När nu kärringen ropade, så skrek pojkarna: "All hästarör i din fetta." Då kunde kärringen ingenting göra, och samket blev inte heller hennes."

Småland
Sunnarbo
Angelstad
April 1934

Maran.

4551

upps. av B.H. - B.C.
B.C. Lundvall
född 1876 i Angelstad

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

23

"Maran är ett andeväsende, en död människa eller en levande människa, som kan förvandla sig och därefter bli människa igen. Hulta-Greta reds av maran, och man undrade, vem som var mara där i trakten. Man hade sina misstankar riktade mot ett visst håll, men man vågade inte öppet säga, vem det var."

När jag var liten, var jag en gång med om att gå årgång. Jag fick följa med Anders Petter i Rya och en till. Vi gick då fram till Angelstads kyrka. Jag fick stå utanför ringmuren, medan de andra gick runt kyrkan 3 gånger avit å blåste i nyckelhålet mellan var gång. Sen började vi gå. Jag såg ju inte så mycket, för jag hade ju inte blåst i nyckelhålet. De hörde, hur det fräste över åkarna. Då va lien, som gick, och det betydde, att så'en skulle bli bra. I Rya hörde de slag av hammare. Det var en likkista, som pinnades igen. En likfärd mötte de, och en eldsvåda såg de. Glosso'en såg de också, och då måste de stå åt sidan. annars rusade glosso'n på dem. Hon hade ett såg på ryggen och sprang mellan benen på en, om man inte la benen i kors, och fläckte opp en. Jag kommer ihåg, hur Anders Petter slet mig ner från vägakanten, så att glosso'en inte skulle komma åt mig."

" Den, som blir gastakrammad, får blå märken på armarna efter spökena, som krammat. När man blir gastakrammad, känner man inget i början. Sedan börjar det värka i armarna, där det syns blå märken efter gastens kramning.

Ottos Lina brukade se efter om någon blivit gastakrammad genom att ~~mätta~~ på armen med tummen och pekfingret. Om måtten blev olika, så var det gastakramning. För att bota detta skall man taga 3 hår av den sjuke och 3 svaveltändstickor eller också krut. Och så skall man tända eld på håren, det ena efter det andra, 3 gånger, och varje gång skall man andas in röken. Därjämte skall man äta vit-Johanna lök. När Bolanders ~~KXXX~~ dog, blev Lotta gastakrammad av henne, och de lånade krut av mej te å bota henne mä."

" I Värset fanns det en gubbe, som fick svåra magplågor. Man trodde då, att mannen fått plågorna av ett fruntimmer i barnsnöd. Om barnmorskan var skicklig, kunde hon nämligen skicka plågorna från dem, som låg i barnsnöd, till vem hon ville. Gubben i Värset botade man så, att man tog av honom hans byxor och krängde dem över en huggekubb. Sen skulle man med yxan hugga till i skrevet, så att yxan blev fast i kubben och gick tvärs igenom byxorna. Därefter skulle yxan sitta så, tills solen gick upp eller ned, beroende ^{på}, om det var på morgonen eller kvällen, sjukdomen hade kommit på."

4551

Medel för "vilbarjaskott".LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

27

"Dä kunde hända förr, att folk fick vilbarjaskott. Dä
va ett slags ryggvärk. Man skulle då skicka efter en skytt, och
skulle den sjuke ställa sig på alla fyra med gumpen i vädret i
riktning öster - väster. Därefter skulle man skjuta i kors över
ryggen på honom. Bössan skulle ligga i kloss på ryggen, och den
sjuke skulle vara alldeles naken."

" En gång hände, att jag fick hela foten uppbränd, då vi skulle svedja. Där låg en bäck en bit därifrån, och jag hoppade dit och skulle svala av mig. Jag svimmade emellertid där av smärtorna och måste bäras hem. I fyra månader måste jag ligga till sängs. Jag yrade och var mycket illa däman. Stora blåsor syntes på foten, ådä varades, å så var det mitt i röt månaden. Far min läkte dä emellertid genom att tvätta dä me vatten å så lägga på grobla/Plantago major/. Avigsidan på dom blana drar nämligen och rätsidan läker."

Medel mot sår.

4551

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

"Rosenbalsamin, som bruka odlas som krukväxt, användes som läkedomsmiddel. Stammen skars sönder i skivor. Dessa lades så på flaskor, varefter det skulle stå en tid. Man använde sedan detta för att därmed läka sår."

29

~~XXXXXXXXXX~~ "Fallandesjuka ansågs förr för ett lyte,
som åstadskommit därigenom, att modern sett på, när ett djur slak-
tas. För att bota detta skulle modern gå ut, när ett likadant djur
slaktades som den gången, då barnet fick lytet, och hon skulle ha
den lille med sig på armen. Då djuret stacks, skulle modern, just som
livet flydde, ta av sig vigseringen¹ och sticka den i såret. Där-
efter skulle hon hålla ringen, från vilken blodet då dröp, över den
lille och droppa några bloddroppar i munnen på barnet. Därefter
skulle de kläder, som barnet haft på sig vid första anfallet, gräv-
as ned i jorden ~~ett~~ norr om stugan så djupt, att de aldrig mer un-
der barnets levnad skulle komma i dagen."

Gmålsad
Lunnarbo hd
Brylsbads sm.

Medel mot skärvan. 4551

uppt. av
L. d. in. d. d. o.
B. d. d. d. d.
1934

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

"För att bota skärvan skall man skrapa bort metall
från båda kyrkklockerna. Detta skall sedan av det sjuka barnet in-
tagas både under ny och nedan."

31

" När någon hade stolsteg, skulle man taga en bokebit samt ett navare av gamla slaget. Bokebiten skulle man lägga framför pannan på den sjuke. Så skulle man borra. Under det man borrade, skulle den sjuke säga: "Vad borrar du för?" Då svarade den, som borrade: "För stolsteg." Tre gånger skulle man göra detta, och mellan varje gång skulle man vrida ett slag på navaret."

Medel mot "matale'an".

4551

" Matale'an botas genom att ta en bröbit avit genom skithushålet eller också genom att ta en sockerbit genom öjat på en kvarnsten."

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

—*—
33

Medel för "Gulsjukan!" 4551

" Det finns något, som kallas gulsjukan. Folk, som hade den, blev gula i ögonen. För att bota från det skall man ge den sjuke tre droppar blod."

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

34

4551

Medel för att väcka kärlek.

Röksvamp är ett bra medel för kärlek. Barn bör inte andas in röksvamp, ty då blir deras könsliv uppeggat.

Blod av fladdermus är också bra till att väcka genkärlek

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

35

4551

Medel till att förgöra åker och säd.

Om man sätter torkad fladdermus på lien, när man slår,
så blir det inte någon säd på åkern så långt, som fladdermusen
har suttit på lien, då man slädde, nästkommande år.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

36